

Ved Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) er modtaget et Andragende fra Portner og Bud ved den kongelige Mønt K. Schrøder om Lønforbedring.

Ved Folketingsmændene for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen), Viborg Amts 2den Valgkreds (Ferdinand Nielsen), Viborg Amts 3die Valgkreds (P. E. Hansen), Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Nørskov) er modtaget et Andragende fra Repræsentanter fra samtlige Landboforeninger og Husmandskredse i Viborg Amt om Efterbetaling af den Rug, der er leveret i Amtet af Høsten 1916, og som er betalt med en mindre Pris end 17 Kr. 70 Øre pr. 100 kg.

Disse Andragender vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

Konseilspræsidenten og Justitsministeren (Zahle): Det eneste egentlige politiske Spørgsmaal, der har været til Forhandling i disse Dage, har været Spørgsmaalet om Valget. Jeg har nylig udtalt mig om det udenfor dette Ting, og ved de Udtalelser, der er faldet her under Finanslovens første Behandling, forekommer det mig, at Emnet egentlig er uddebatteret. Jeg skal derfor fatte mig i stor Korthed, idet jeg egentlig kan indskrænke mig til at fastslaa det, som for mig synes at staa som Resultatet af denne Diskussion, nemlig at man fra alle Sider er enig om det, som der heller ingen Tvivl kan være om, at vi til Foraaret skal have Valg. Til Foraaret udløber vore Mandater, og ingen andre end Vælgerne kan forny disse Mandater, saa vi skal og maa have Valg til Foraaret. Det er desuden givet, forekommer det mig, efter de fra flere Sider faldne Udtalelser, at Venstre ikke ønsker at give Afkald paa de partimæssige Fordele paa Valgloven, som det under Forhandlingerne om Grundloven tilkæmpede sig, og som giver det Udsigt til ikke saa faa flere Mandater i Kredse og tillige nogle flere Suppleringsmandater, end det

efter Vælgertallet har Ret til, saa at Forholdstalsvalgmaaden derfor ikke under Anvendelse af den nuværende Valglov, som den er, vil komme til at give et saa nøjagtigt og tro Billede af de virkelige Stemninger i Befolkningen, som hvis Loven var anderledes. Det kan vel ogsaa fastslaaes som givet efter den Forhandling, som allerede har fundet Sted, at man i dette Øjeblik er enig om, at Grundloven skal træde i Kraft, og at Valgene til Foraaret skal foregaa saaledes, at alle de, der efter den nye Grundlov af 5. Juni 1915 har Valgret, skal kunne komme til at afgive deres Stemme.

Spørgsmaalet om Valgalliancer staa foreløbig hen i det uvisse. Der kan være dem, der forsikrer, at de ingen Valgalliance vil have til Foraaret, men som alligevel faar det, og det kan ogsaa hænde, at de, der nu siges at skulle gaa allierede til Valg, ikke kommer til det. Det er vist for tidligt at slaa noget fast derom, og det Spørgsmaal er ogsaa et, som ikke i første Række beror paa os herinde, men som Vælgerne, saaledes som mit Partis ærede Formand (Slengerik) allerede udtrykkeligt har sagt for vort Partis Vedkommende, vil komme til at afgøre ved Vælgerorganisationerne. Hvad det altsaa bliver til med dette Spørgsmaal, maa vi foreløbig lade staa hen.

Det er, hvad jeg har at bemærke i Anledning af de politiske Udtalelser i egentlig Forstand, som er fremsatte her. Der ligger naturligvis Politik bag meget af, hvad her ellers siges, men det er rimeligt at tage det op i dets saglige Karakter.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har igen i Aar som tidligere henvendt sig til mig med det Spørgsmaal, om jeg ikke vilde lade nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Anvendelsen af visse Foranstaltninger overfor aandssvage. Disse Foranstaltninger er af en saadan Betydning, at hvad man der har foretaget, aldrig kan gøres om igen, og det gælder derfor om, at det kun anvendes overfor saadanne Personer, hvis Imbecilitet maa anses for at være konstateret indtil den absolutte Vished. Det er naturligvis dette, som har gjort, at Sundhedsstyrelsen nærer Betænkelighed ved de af det ærede Medlem antydede Forholdsregler. Den Mand, der, saa vidt jeg ved, har mest Kendskab til disse Forhold her i Landet, er Professor Keller, og efter at jeg i Fjor angaaende denne Sag har